

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 14. marta 2024. godine
Br. ref.: RK 2403/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI188/22

Podnosilac

Isak Shehu

**Ocena ustavnosti presude Rev. br. 580/2022 Vrhovnog suda
od 11. januara 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Isak Shehu iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Jeton Osmani, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. U zahtevu KI188/22 podnosilac zahteva traži da Sud ispravi svoje rešenje o neprihvatljivosti u slučaju KI83/22, od 12. oktobra 2022. godine, i da uzme u ocenu ustavnosti presude [Rev. br. 580/2022] Vrhovnog suda od 11. januara 2022. godine.
3. Zastupnik podnosioca zahteva je osporenu presudu Vrhovnog suda primio 4. februara 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar ovog zahteva je (i) ocena navoda podnosioca zahteva da je u Rešenju o neprihvatljivosti KI83/22 došlo do tehničkog propusta tokom računanja rokova u vezi sa blagovremenošću njegovog zahteva, i ii) Ocena ustavnosti presude [Rev. br. 580/2022] Vrhovnog suda, kojom se navodno podnosiocu zahteva povređuju prava zagarantovana članovima 3. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 54. [Sudska zaštita prava] i 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članovima 6. [Pravo na pravično suđenje] i 13. [Pravo na delotvorni pravni lek] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilom 29. [Računanje vremenskih rokova] stav (1) (g), pravilom 25. [Podnošenje podnesaka i odgovora] i pravilom 48. [Odluke Suda] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).
6. Dana 7. jula 2023. godine, Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023, objavljen je u Službenom listu Republike Kosovo i stupio je na snagu 15. dana od dana objavljivanja. Shodno tome, prilikom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe navedenog Poslovnika. S time u vezi, u skladu sa pravilom 78. (Prelazne odredbe) Poslovnik o radu br. 01/2023, izuzetno, pojedine odredbe Poslovnika o radu br. 01/2018, i dalje će se primenjivati u predmetima registrovanim u Sudu pre njegovog stavljanja van snage, sarno ako su i u meri u kojoj su povoljnije za stranke.

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 28. novembra 2022. godine, podnosilac zahteva je preko pošte podneo svoj zahtev Sudu.
8. Dana 30. novembra 2022. godine, Sud je primio zahtev podnosioca zahteva.
9. Dana 5. decembra 2022. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR. KI188/22] imenovala sudiju Bajrama Ljatifija za sudiju izvestioca i odlukom [KSH.KI188/22] Veće za razmatranje, sastavljeno do sudija: Safet Hoxha (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi, članovi.
10. Dana 9. decembra 2022. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca o registraciji zahteva i tražio da popuni standardnu formu zahteva.
11. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred Predsednicom Republike Kosovo, kojom prilikom je i počeo njegov mandat u Sudu.

12. Dana 30.decembra 2022.godine, zastupnik podnosioca zahteva je poslao popunjenu formu zahteva.
13. Dana 7.juna 2023.godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i odlučilo da se odlučivanje o izveštaju odloži za jednu od narednih sednica.
14. Dana 18.januara 2023.godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

15. Sud na osnovu spisa predmeta primećuje, da je podnosilac zahteva imao zasnovan radni odnos kod Energetske korporacije Kosova (u daljem tekstu: EKK) od 1979. godine pa do 2018. godine, kada se i penzionisao. Shodno tome, on je podneo zahtev KEK-u, u kome je zahtevao priznanje prava na (3) tri jubilarne nagrade, međutim 14. decembra 2018. godine, KEK je doneo odluku [br. 1527] kojom je odbio zahtev podnosioca kao neosnovan.
16. Imajući to u vidu, dana 23. maja 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Osnovnom sudu protiv odluke [br. 1527] KEK-a, u kojoj je tražio *“da mu se isplate tri jubilarne plate u ukupnom iznosu od 4235,82 (četiri hiljade dvesta trideset pet evra i osamdeset dva centi) i to sa zakonskom kamatom od 8% od dana podnošenja tužbe do konačne isplate”*.
17. Dana 11. oktobra 2019. godine, Osnovni sud je, presudom [C. br. 1791/2019], usvojio tužbeni zahtev podnosioca, kao osnovan, i obavezao tuženog KEK da isplati podnosiocu zahteva iznos od 3.960 (tri hiljade devetsto šezdeset) evra sa kamatom u iznosu od 8% od dana donošenja presude i troškove postupka u iznosu od 175 evra, a sve u roku od 7 dana.
18. U obrazloženju presude [C. br. 1791/2019], Osnovni sud je *inter alia* naveo:

“Dana 18.03.2014.godine, potpisan je Opšti kolektivni ugovor od strane ugovornih strana Vlada Kosova, Premijer, za poslodavce Privredna komora Kosova i Kosovsku poslovnu agenciju, za zaposlene u Savezu nezavisnih sindikata Kosova i predsedavajući Ekonomsko-socijalnog saveta. Kolektivni ugovor je stupio na snagu dana 01.01.2015.godine.

Odredbom člana 52. Kolektivnog ugovora regulisane su „Jubilarne nagrade i to: „Zaposleni ima pravo na jubilarnu nagradu i to za: 10 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca u iznosu od jedne njegove mesečne plate za 20 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca u iznosu od dve njegove mesečne plate; i za 30 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca, u iznosu od tri njegove mesečne plate“; „ 2.poslednji poslodavac je taj koji placa jubilarne poklone“; 3„ jubilarni poklon se placa nakon ispunjivanja uslova iz ovog stav“.

Prema odlukama koje doneo uprava tužene KEK-a, dana 10.04.2019.godine i dana 23.08.2019. godine, uređena je isplata jubilarnih plata za period 2015 - 2019. godine, prema kojoj je tužena preuzela obavezu isplate jubilarni plata.

Sud ocenjuje da su odluke tužene o isplati jubilarnih plata zaposlenima materijalna norma i kao pravni osnov predstavlja subjektivno pravo tužioca kako je utvrđeno u izreci.”

19. Dana 4. novembra 2019. godine, KEK je uložio žalbu Apelacionom sudu na presudu [C. br. 1791/2019], Osnovnog suda, navodeći bitne povrede odredaba Zakona o parničnom postupku (ZPP), nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.

20. Dana 11. juna 2021. godine, Apelacioni sud je, presudom [Ac. br. 1444/20], usvojio žalbu KEK-a, pri čemu je preinačio presudu [C. br. 1791/2019] Osnovnog suda od 11. oktobra 2019. godine, tako što je odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca.

21. U obrazloženju presude [Ac. br. 1444/20], Apelacioni sud je *inter alia* naveo:

„U ovom slučaju, prvostepeni sud je pogrešno primenio odredbu člana 52. Opšteg kolektivnog ugovora Kosova [...] Ovim odredbama utvrđeno je pravo zaposlenog na jubilarnu nagradu, ali je u konkretnom slučaju osnov, međutim, nije bilo moguće osloniti se na ovu odredbu jer je Opšti kolektivni ugovor Kosova počeo da se primenjuje od 01.01.2015.godine sa trajanjem sprovođenja tri godine, odnosno do dana 31.12.2017. godine, kada je istekao rok za sprovođenje istog, odnosno prestalo mu je pravno dejstvo. Istekom roka Opšteg kolektivnog ugovora Kosova, isti se ne može primeniti za druge slučajeve nakon dana 31.12.2017.godine, kao ni u slučaju tužioca, pošto je tužilac podneo tužbu sudu dana 31.05.2019.godine, nakon što je Opšti kolektivni ugovor Kosova prestao da se primenjuje“.

22. Podnosilac zahteva je podneo zahteva za reviziju Vrhovnom sudu protiv presude [Ac. br. 1444/20], Apelacionog suda, zbog bitnih povreda odredaba ZPP-a i pogrešne primene materijalnog prava.

23. Dana 11. januara 2022. godine, Vrhovni sud je doneo rešenje [Rev. br. 580/2021], kojom je odbio, kao neosnovan zahteva za reviziju podnosioca zahteva podnetu protiv presude Apelacionog suda

24. U obrazloženju presude [Rev. br. 580/2021], Vrhovni sud je *inter alia* naveo:

„[...] odredbom člana 2. Zakona o radu, predviđa se da „Odredbe ovog Zakona sprovode se za zaposlene i poslodavce privatnog i javnog sektora u Republici Kosovo“. Sa odredbom člana 90. stav 4, ovog zakona, predviđa se da „Kolektivni sporazum se može zaključiti za određeni period sa trajanjem od ne više od tri (3) godine“. A sa njegovim stavom 5. predviđa se da „Kolektivni ugovor se odnosi na poslodavce i njihove zaposlene koji se slažu da ih kolektivni ugovor obaveže“, što ovde, u ovoj pravnoj stvari, nije slučaj, dok Kolektivni ugovor nema retroaktivni efekat. A sa odredbama gore navedenog zakona, nije predviđeno pravo zaposlenog za isplatu jubilarne nagrade i pratećih plata za odlazak u starosnu penziju. Sa odredbom člana 7. istog zakona, predviđeno je da starosna i privremena penzija uređuje se posebnim zakonom. Odatle i u prisustvu okolnosti, činjenica kao i gore navedenih razloga, Vrhovni sud Kosova ocenjuje da je drugostepeni sud na pravičan način primenio materijalno pravo, jer, u stvari, u konkretnom građansko-pravnom slučaju, nedostaje pravni osnov da se sporne nagrade isplate tužiocu od strane tužene, stoga, u gore navedenom smislu, i tvrdnje revizije su ne utemeljene.“

Navodi podnosioca

25. Sud primećuje da podnosilac u zahtevu KI188/22 iznosi navode na osnovu kojih on smatra da je „Ustavni sud, preko rešenja o neprihvatljivosti broj KI83/22, pogrešno proglasio zahtev neprihvatljivim pošto je zahtev Isaka Shehua smatrao da je van zakonitog roka, s obzirom da je zahtev podnet posle roka predviđen članom 49“.
26. Podnosilac zahteva tvrdi, da je njegov zahtev podnet u zakonskom roku i da je Ustavni sud pogrešno primenio materijalno pravo odnosno pogrešno izračunao zakonske rokove u smislu odredbe pravila 30. stavom 6. Poslovnika o rada Ustavnog suda.
27. Shodno tome, podnosilac zahteva pojašnjava da „pravilom 30. stav 4. pravilnika o radu, u slučajevima kada je period izražen u mesecima, isti prestaje istekom istog kalendarskog dana u mesecu kao i dan u kome se desio događaj ili radnja kojem se roku mora računati vreme, a u smislu pravila 30. stav 6. Pravilnika o radu ako se rok završava subotom, nedeljom ili službenim praznikom, nastavlja se do kraja prvog radnog dana koji mu sledi.“
28. U tom smislu, podnosilac zahteva dodaje „da je 4. jun 2022. godine bila subota, dan kada Ustavni sud ne radi, a u smislu pravila 30. stav 6. pravilnika o radu, smatra se da je podnosilac zahteva u zakonskom roku do dana prvog radnog dana, odnosno ponedeljka, a to je 06.06.2022. godine.“
29. Na kraju podnosilac tvrdi „da je podneo zahtev dana 06.06.2022. godine, a u smislu iznetog stanja, smatra se da je on podnet u zakonskom roku od 4 meseci u smislu člana 49. Zakona o Sudu, stoga predlažemo Ustavnom sudu da na osnovu iznetog odobri zahtev za ponovnim razmatranjem zahteva u slučaju KI 83/22“.
30. S tim u vezi, Sud podseća na navode podnosioca iz zahteva KI 83/22.
31. Podnosilac u zahtevu KI 83/22, je osporavao presudu [Rev. br. 580/2021] Vrhovnog suda od 11. januara 2022. godine, navodeći, da je ista doneta uz povredu njegovih osnovnih prava i sloboda zagarantovana članovima 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 54. [Sudska zaštita prava] i 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava i članovima 6. i 13. EKLJP-a.

Navoda o povredi člana 24 Ustava u vezi sa članom 14 EKLJP

32. Što se tiče navoda o povredi člana 24 Ustava, podnosilac zahteva smatra da je do povrede pomenutog člana ustava došlo, jer su, kako ističe, Apelacioni i Vrhovni sud odlučivali drugačije u sličnim slučajevima pri čemu su njega stavili u nejednak položaj pred zakonom.

Navoda o povredi člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP-a

33. Što se tiče navoda o povredi člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, podnosilac zahteva navodi, da su Apelacioni sud i Vrhovni sud svojim presudama pogrešno utvrdili činjenično stanje i pogrešno primenili materijalno pravo, jer je „... tuženi pitanje jubilarnih nagrada regulisao i internim aktom koji je i dalje na snazi, i to predviđajući da će tuženi priznati jubilarne nagrade zaposlenima kada poslovni i finansijski uslovi budu odgovarajući za tuženog“.

34. Podnosilac smatra da su „Sudovi morali uzeti u obzir da je poznata činjenica da je EKK a.d. kao poslodavac, jedna od najmoćnijih korporacija u zemlji, kako po poslovnoj moći, tako i po finansijskom stanju, ali i po tome što je tuženi, kao poslodavac, morao tužiocu da prizna pravo na jubilarnu nagradu u roku od 30 dana na osnovu člana 52. ROK-a i nakon ispunjenja uslova iz člana 52, stav 1 ROK-a u vezi sa članom 53.4 Zakonika o radu EKK a.d. Međutim, sud takođe ne uzima u obzir činjenicu da je tužilac, tek nakon odbijanja tuženog da mu prizna pravo na jubilarnu nagradu, podneo tužbu sudu za ostvarivanje prava na jubilarnu nagradu. Štaviše, tužbeni zahtev tužioca se takođe zasniva na činjenici da je na osnovu člana 53.4 Zakonika o radu EKK-a. a.d., tuženi predvideo priznavanje takvog prava i Zakonik o radu tuženog je i dalje na snazi i tuženi i dalje radi u skladu sa ovim zakonikom. Dakle, i u ovom smislu, tužbeni zahtev tužioca je potpuno osnovan i isti je podnet sudu u zakonskim rokovima za priznavanje prava na jubilarnu nagradu. Štaviše, ovo pravo mu pripada i pošto mu je to priznao i sam tuženi odlukom br. 2244 od 10.04.2019. godine i njegovom dopunom br. 8261 od 23.08.2019. godine. To pravo je priznato svim zaposlenima. Članom 3 ove odluke, tuženi je priznao to pravo i ovoj kategoriji zaposlenih na tri jubilarne nagrade”.
35. Podnosilac zahteva dalje navodi da redovni sudovi nisu postupali u skladu sa zakonskim odredbama koje regulišu pitanje pravičnog suđenja i primenu materijalnog prava, jer su „... prilikom donošenja presude za reviziju koju je podneo tužilac pred Vrhovnim sudom, tačnije odredbama Zakona o parničnom postupku, Apelacioni sud i Vrhovni sud postupali u suprotnosti sa zakonskim odredbama. Prema navodima tužioca, nepostupanje suda prema zakonskim odredbama je rezultiralo odbijanjem njegove revizije i shodno tome, njemu je onemogućeno da dobije konačan odgovor od suda u vezi sa meritumom njegovog slučaja.”
36. U tom smislu, podnosilac zahteva smatra da su mu povređena prava na pravično i nepristrasno suđenje koja su zagarantovana članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, a zbog gore navedenih postupaka tužilac nije mogao da koristi vanredno pravno sredstvo pred redovnim sudovima i time su mu onemogućili sudsku zaštitu prava zagarantovanih članom 54. Ustava.

Navoda o povredi člana 32 Ustava u vezi sa članom 13. EKLJP-a

37. Što se tiče navoda o povredi člana 13. EKLJP-a, podnosilac zahteva naglašava da mu je povređeno i načelo jednakosti oružja, jer je pred tuženim postavljen u nepovoljan položaj, zato što nije pravilno primenjeno materijalno pravo prilikom odlučivanja u pogledu delotvornog pravnog sredstva.
38. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda (i) da usvoji zahtev, i (ii) da ukine presudu [Rev. br. 580/2022] Vrhovnog suda od 11. januara 2022. godine.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 24 [Jednakost Pred Zakonom]

“1. Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije.

2. Niko se ne smije diskriminisati na osnovu rase, boje, pola, jezika, vjeroispovijesti, političkog ili nekog drugog uvjerenja, nacionalnog ili društvenog porijekla, veze sa

nekom zajednicom, imovine, ekonomskog ili socijalnog stanja, seksualnog opredjeljenja, rođenja, ograničene sposobnosti ili nekog drugog ličnog statusa.

3. Načelo jednakosti pred zakonom ne sprječava sprovođenje i usvajanje privremenih mjera, neophodnih za zaštitu i napredak prava pojedinaca i grupa koje nijesu jednake. Takve mjere se mogu sprovoditi samo do ostvarenja cilja radi kojeg su uspostavljene.”

Član 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje]

1. “Svakome se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih nadležnosti.

[...]”

Član 32 [Pravo na Pravno Sredstvo]

“Svako lice ima pravo da koristi pravna sredstva na sudske i administrativne odluke, koje uskraćuju njena/njegova prava ili interese, na zakonom propisan način.”

Član 54 [Sudska Zaštita Prava]

“Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom ili zakonom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se utvrdi da je pravo prekršeno.”

Član 102 [Opšta Načela Sudskog Sistema]

1. “Sudsku vlast u Republici Kosovo sprovode sudovi.
2. Sudska vlast je jedinstvena, nezavisna, pravična, apolitična i nepristrasna, i obezbjeđuje jednak pristup sudovima.
3. Sudovi sude na osnovu Ustava i zakona.
4. Sudije trebaju biti nezavisne i nepristrasne pri obavljanju svojih dužnosti.
5. Garantuje se pravo na sudsku odluku, osim ako je zakonom drugačije određeno. Pravo korišćenja vanrednih mera, je regulisano zakonom. Zakonom se može odobriti pravo na neposredno podnošenje predmeta Vrhovnom sudu, i u takvim slučajevima nema prava na žalbu.”

EVROPSKA KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA

Član 6

(Pravo na pravično suđenje)

„1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku [...]“.

Član 13

(Pravo na delotvorni pravni lek)

“Svako čija su prava i slobode, priznata ovom konvencijom, narušena ima pravo na pravni lek pred nacionalnim vlastima, čak i onda kada su povredu ovih prava i sloboda učinila lica u vršenju svoje službene dužnosti.”

Zakon o radu Br. 03/L-212

Član 87 Rok zastarevanja

“Svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u oviru roka od tri (3) godine od dana podnošenja zahteva”

Član 90

Kolektivni ugovor

[...]

“4. Kolektivni ugovor može da bude sklopljen za vremenski određeni period ne duži od tri (3) godine

Zakon o Obligacionim odnosima Br. 04/Z-077

Član 357 Potraživanje naknade štete

“1. Potraživanje naknade prouzrokovane štete zastareva za tri (3) godine od kad je oštećenik doznao za štetu i za lica koje je štetu učinilo”.

[...]

OPŠTI KOLEKTIVNI SPORAZUM KOSOVA (u upotrebi od 1.januar 2015.godine do 31.decembra 2017.godine)

Člana 52. Jubilarne nagrade

„1. Zaposleni ima pravo na jubilarnu nagradu i to:

1.1. za 10 godina neprekidnog radnog staza, kod poslednjeg poslodavca, u vrednosti njegove mesečne plate;

1.2. za 20 godina neprekidnog radnog staza, kod poslednjeg poslodavca, u vrednosti njegove dve mesečne plate;

1.3. za 30 godina neprekidnog radnog staza, kod poslednjeg poslodavca, u vrednosti njegove tri mesečne plate.

2. Poslednji poslodavac je taj koji treba da plati jubilarnu nagradu.

3. Jubilarna nagrada se isplaćuje u roku od mesec dana, po ispunjenju uslova iz ovog stava“.

PRAVNO MIŠLJENJE POVODOM JUBILARNE NAGRADE Vrhovnog suda u vezi sa primenljivim zakonom, opštim kolektivnim sporazumom i sektorskim ugovorima, kao i uslovima za sticanje prava na jubilarnu nagradu, od 27. februara 2023. godine

Primenljivi sporazum/ugovori:

“II. Opšti kolektivni sporazum Kosova zaključen 18.03.2014.godine, i potpisan od strane Organizacije poslodavaca (Privredna komora Kosova i Kosovska poslovna alijansa), Organizacije zaposlenih (Unija nezavisnih sindikata Kosova), kao i Vlada Republike Kosova, (Ministarstvo rada i socijalnog staranja), (u

daljem tekstu: Opšti kolektivni sporazum Kosova) primenjuje se u vremenskom periodu od 01.01.2015 do 31.12.2017.g.

[...]

Uslovi za ostvarivanje prava na jubilarnu nagradu:

VI. Zaposleni na osnovu Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova, ima pravo na jubilarnu nagradu kako je definisano u članu 52 ovog sporazuma, ako su ispunjeni ovi uslovi i to: a) da se jubilarna godina rada od 10, 20 i 30 godina navršava u vreme kada se primenjuje ovaj sporazum kao u tački II ovog pravnog mišljenja, i b) radni staž od 10, 20 i 30 godina treba biti neprekidan kod poslednjeg poslodavca.

[...]

Obrazloženje pravnog mišljenja

Vrhovni sud Kosova je u svojoj sudskoj praksi tokom ocenjivanja zakonitosti odluka nižestepenih sudova konstatovao nejedinstvenu praksu po pitanju zahteva za jubilarnu nagradu. Nejedinstvena praksa nižestepenih sudova odnosi se uglavnom na vremenski period u kome se opšti kolektivni sporazum i sektorski ugovori moraju primenjivati, kao i na uslove za sticanje prava na jubilarnu nagradu.

Obrazloženje tačke VI (šest) pravnog mišljenja

U praksi se predstavlja kao dilema, da se jubilarna godina rada od 10, 20 i 30 godina, treba li da se navrši u vreme kada se ovaj sporazum primenjuje kao u tački II ovog pravnog mišljenja, i b) radni staž od 10, 20 i 30 godina treba biti neprekidan kod poslednjeg poslodavca. U sudskoj praksi se sreću različita tumačenja, ocene i načini odlučivanja o tome koji uslovi treba biti ispunjeni da bi se steklo pravo na jubilarnu nagradu.

Stav Vrhovnog suda Kosova je da: zaposleni na osnovu Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova ima pravo na jubilarnu nagradu kako je određeno članom 52 ovog sporazuma, ako su ispunjeni ovi uslovi i to: a) da jubilarna godina rada od 10, 20 i 30 godina navrši u vreme primene ovog sporazuma kao u tački II ovog pravnog mišljenja i b) radni staž od 10, 20 i 30 godina mora biti neprekidan kod poslednjeg poslodavca, iz razloga što je članom 52 stav 1 ovog sporazuma određeno da: "Zaposleni ima pravo na jubilarnu nagradu i to: a) za 10 godina neprekidnog radnog staža kod poslednjeg poslodavca, u vrednosti jedne njegove mesečne zarade; b) za 20 godina neprekidnog radnog staža kod poslednjeg poslodavca, u vrednosti dve njegove mesečne zarade i c) za 30 godina neprekidnog radnog staža kod poslednjeg poslodavca, u vrednosti tri njegove mesečne zarade". Iz tumačenja člana 52 stav 1 ovog sporazuma jasno proizilazi da bi ostvario pravo na jubilarnu nagradu zaposleni treba da ispunjava uslove iz tačke II i VI ovog pravnog mišljenja."

Ocena prihvatljivosti zahteva

39. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
40. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

41. Sud dalje razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su dalje propisani u Zakonu, odnosno u članovima 47, 48. i 49. Zakona, koji propisuju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

*“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.
2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.*

Član 48
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta ...”.

i) U odnosu na navod podnosioca iz zahteva KI 188/22 „da je zahtev KI 83/22 podnet u zakonskom roku“

42. U konkretnom slučaju, Sud, pre nego što nastavi sa daljim postupkom u vezi sa ovim zahtevom, mora da oceni tvrdnje u vezi sa tehničkim propustom prilikom računanja rokova u vezi sa podnošenjem zahteva u slučaju KI83/22, te da je usled istog, na osnovu člana 49. Zakona i pravilom 39 (Kriterijum o prihvatljivosti) tačka (1) (c) Poslovnika o radu br. 01/2018, Sud proglasio odgovarajući zahtev neprihvatljiv kao neblagovremen.
43. U prilog tome, Sud se vraća na sadržinu pomenutog pravila 29 [Računanje vremenskih rokova] Poslovnika Nr. 01/2023 koji je u upotrebi, koje u relevantnim stavu (1) (g) glasi

[...]

(g) Kada se u suprotnom rok završi u subotu, nedelju ili na dan službenog praznika, isti će se produžiti do isteka prvog sledećeg radnog dana”

44. Sud dovodeći u vezu pomenuto Pravilo 29. stav (1) (g). Poslovnika, sa okolnostima konkretnog slučaja u vezi sa rokovima prijema osporene presude [Rev. br. 580/2022] Vrhovnog suda, kao i sa datumom podnošenja zahteva KI 83/22 zapaža sledeće; podnosilac zahteva je osporenu presudu Vrhovnog suda primio 4.februara 2022.godine, što bi u formalističkom smislu tumačenja pojma vremenski rok,

propisanim članom 49 Zakona i pravilom 34. 1. (c) Poslovnika, značilo, da se zahtev sudu može podneti i na dan 4.juna 2022.godine.

45. Međutim sagledavajući dane u nedelji meseca juna 2022.godine, Sud primećuje da je 4. jun 2022. godine, prvi dan vikenda, odnosno subota, što faktički znači, da se vremenski rok za podnošenja zahteva, shodno stavu (1) (g) pravila 29 Poslovnika, *“produžava do isteka prvog sledećeg radnog dana”*, što u konkretnom smislu znači do isteka 6.juna (ponedeljak) 2022.godine.
46. Shodno tome, da bi se zahtev KI 83/22, mogao smatrati kao zahtev koji je podnet u roku, on bi morao biti podnet prvog radnog dana posle isteka vremenskog roka od 4 meseca koji se završio vikendom.
47. Dakle, da bi Sud tvrdio da li su navodi podnosioca iz zahteva KI 188/22 osnovani, Sud se vraća na činjenice prethodnog zahteva KI 83/22, pri čemu zapaža da je podnosilac svoj zahtev Sudu poslao putem pošte 6.juna, dakle u ponedeljak, 2022.godine, što u konkretnom smislu znači, da se zahtev KI 83/22 može smatrati kao zahtev koji je podnet u roku koji je propisan članom 49 Zakona.
48. Imajući u vidu sve navedeno, Sud zaključuje, da je navod podnosioca iz zahteva KI 188/22, u vezi sa tvrdnjom *„da je zahtev KI 83/22 podnet u zakonskom roku“* osnovan, te shodno tome u nastavku Sud će sagledati i ispunjenost drugih proceduralnih uslova u vezi sa zahtevom podnosioca kako bi utvrdio, da li se zahtev može razmatrati i u suštinskom smislu u odnosu na navodne povrede Ustava i EKLJP.
49. Međutim, pre nego što to učini, Sud smatra potrebnim da konstatuje da je, zbog specifičnosti načina, kao i dana podnošenja zahteva KI 83/22, prilikom ocene ispunjenosti procesnih uslova podnetog zahteva u pogledu roka njegovog podnošenja učinjen tehnički propust od strane Suda, jer nije utvrđena okolnost da je: **i)** zahtev podnet putem pošte, i **ii)** da je zahtev podnet na dan koji se shodno poslovniku računa kao dan koji ulazi u rok od 4 meseca. Upravo usled tog tehničkog propusta utvrđeno da je zahtev van vremenskog roka. Stoga Sud zaključuje da je zahtev KI 83/22 podnet unutar vremenskog roka od 4 meseca.
50. Dakle, što se tiče ispunjenosti ostalih navedenih uslova, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva i. ovlašćena strana u smislu člana 113.7 Ustava; ii. on osporava ustavnost presude [Rev. br. 580/2022] Vrhovnog suda od 11. januara 2022. godine.iii. iscrpeo je sva pravna sredstva na raspolaganju u smislu člana 113.7 Ustava i člana 47.2 Zakona; iv. naglasio je prava zagarantovana Ustavom za koja navodi da su mu povređena u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona; i v. podneo je zahtev u roku od 4 (četiri) meseca kao što je propisano članom 49. Zakona.
51. Sud se takođe poziva i na pravilo 34 (2) Poslovnika, koje propisuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju”.
52. Sud prvo ističe da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 34 Poslovnika.

53. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih “očigledno neosnovanim navodima”. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi “četvrtog stepena”; (ii) navodi koji se kategorišu kao “očigledni ili jasni nedostatak povrede”; (iii) “nepotkrepljeni ili neobrazloženi” navodi, i na kraju, (iv) “konfuzni i nejasni” navodi (vidi, slučajeve ESLJP-a, [*Kemmachev protiv Francuske*](#), aplikacija br. [17621/91](#), kategorija (i), [*Mentzen protiv Latvije*](#), Aplikacija br. [71074/01](#), kategorija (ii) i [*Trofimchuk protiv Ukrajine*](#), Aplikacija br. [4241/03](#), kategorija (iii)).

ii) Ocena ustavnosti presude [Rev. br. 580/2022] Vrhovnog suda

54. U smislu ocene prihvatljivosti zahteva KI 188/22, odnosno, ocenjujući da li je isti očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
55. Vraćajući se na konkretne navode podnosioca zahteva, koji u stvari predstavljaju suštinske navode iz zahteva KI 83/22, Sud nalazi, da podnosilac smatra da je do povrede prava zagarantovanim članovima 24. 31. 32. 54 i 102 Ustava, kao i članovima 6 i 13 EKLJP, došlo iz razloga što Apelacioni i Vrhovni sud nisu njemu priznali pravo na jubilarne nagrade koje on smatra da mu pripadaju.
56. Konkretnije, podnosilac zahteva tvrdi da je do povrede gore pomenutih članova došlo, iz razloga što su Apelacioni i Vrhovni sud u svojim presudama pogrešno utvrdili činjenično stanje i pogrešno primenili materijalno pravo, jer je “... *tuženi pitanje jubilarnih nagrada regulisao i internim aktom koji je i dalje na snazi, i to predviđajući da će tuženi priznati jubilarne nagrade zaposlenima kada poslovni i finansijski uslovi budu odgovarajući za tuženog.*”
57. Ta navodna pogrešna primena materijalnog prava ogleda se u primeni člana 52 Kolektivnog ugovora, od stane Apelacionog i Vrhovnog suda. Sud podseća da član 52 Kolektivnog ugovora u svojoj sadržini propisuje uslove ostvarivanja prava iz radnog odnosa, a koja su u obliku isplate jubilarnih nagrada za radnike preduzeća koji su u određenom vremenskom periodu napunili propisane godine radnog staža kod poslodavca.
58. Imajući to u vidu, Sud ukazuje da se navodi o kršenju ustavnih prava podnosioca odnose na način na koji su Apelacioni i Vrhovni sud utvrđivali činjenično stanje i primenjivali materijalno pravo, kada su odlučivali o ostvarivanju prava na jubilarne nagrade na koje podnosilac smatra da ima prava. Sud podseća da nije uloga ovog Suda da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava te da on ne može da ocenjuje same činjenice na osnovu kojih je redovni sud doneo jednu, umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupao kao sud “*četvrtog stepena*“, što bi dovelo do prekoračenja ograničenja koja su postavljena u njegovoj nadležnosti (vidi, u ovom kontekstu, slučaj ESLJP-a: [*García Ruiz protiv Španije*](#), presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i tu korišćene reference; i, vidi, takođe, slučajeve Suda: [KI145/20](#), podnosilac zahteva: *Hafize Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 22. aprila 2021. godine, stav 34, [KI49/19](#), podnosilac zahteva: *Limak Kosovo International Airport J. S. C. "Adem Jashari"*, rešenje od 31. oktobra 2019. godine, stav 48.

59. Međutim Sud, takođe naglašava da sudska praksa ESLJP-a i Suda predviđa i okolnosti pod kojima se može napraviti izuzetke od ovog stava. Kao što je napred navedeno, dok redovni sudovi imaju primarni zadatak da reše probleme oko tumačenja primenljivog zakona, uloga Suda je da se uveri ili proveru da efekti ovog tumačenja budu u skladu sa Ustavom i EKLJP-om (vidi, predmet ESLJP-a: [Miragall Escolano i drugi protiv Španije](#), presuda od 25. januara 2000. godine, stavovi 33-39; i, vidi, takođe slučaj Suda: [KI154/17 i KI05/18](#), podnosilac zahteva: *Basri Deva, Afërdita Deva i Društvo sa ograničenom odgovornošću "BARBAS"*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. avgusta 2019. godine, stav 64). U principu, takav izuzetak je povezan sa slučajevima za koje se ispostavilo da su očigledno proizvoljni, uključujući one u kojima je sud „*primenio zakon na očigledno pogrešan način*“ u konkretnom predmetu i koji je mogao rezultirati „*proizvoljnim*“ ili „*očigledno neobrazloženim*“ zaključcima za relevantnog podnosioca.
60. Vraćajući se na konkretan zahtev podnosioca, Sud primećuje, da kao glavnu povredu podnosilac u prvi plan ističe povredu prava na pravično suđenje garantovana članom 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, dok ostale povrede članova Ustava on dovodi u vezu sa pravičnošću sudskog postupka. Shodno tome Sud će u nastavku sagledati na koji način su redovni sudovi odlučujući po zahtevu podnosioca u vezi sa ostvarivanjem prava na jubilarnu nagradu, primenjivali materijalno pravo.
61. Shodno tome, uvidom u presudu Osnovnog suda, ono što se da primetiti kao neosporna činjenica jeste, da je tužbeni zahtev podnosioca za isplatom tri jubilarne nagrade, presudom usvojen od strane Osnovnog suda. Sud nalazi da je osnov za takvu odluku prvostepeni sud našao u odredbi člana 52 Kolektivnog ugovora, pri tome smatrajući da podnosilac samom činjenicom što je radio ukupno 38 godina, tačnije sve do 2018. godine kada se penzionisao, ispunio uslove propisane članom 52 Kolektivnog ugovora.
62. Međutim, u žalbenom postupku Apelacioni sud je izneo suprotno mišljenje, a samim tim i suprotan zaključak od zaključka Osnovnog suda, pri tome nalazeći da je pravo podnosiocu zahteva priznato od strane prvostepenog suda uz pogrešnu primenu člana 52 Kolektivnog ugovora.
63. Konkretnije, kao prvu stvar koju je Apelacioni sud uradio u postupku razmatranja zahteva podnosioca jeste utvrđivanje vremenskog perioda važenja kolektivnog ugovora, pri čemu je i zaključio, „*da je Opšti kolektivni ugovor Kosova počeo da se primenjuje od 01.01.2015.godine, sa trajanjem sprovođenja tri godine, odnosno do dana 31.12.2017. godine, kada je istekao rok na koji je on i predviđen da se primenjuje*“. Sud smatra da je ovakav stav Apelacionog suda važan i to iz razloga što se na osnovu sadržine kolektivnog ugovora može zapaziti sledeće, a to je, da kada je kolektivni ugovor potpisan on je u sebi sadržao i vremenski period u kome su stranke mogle da ostvare prava. Taj vremenski period važenja kolektivnog ugovora je imao datum početka njegove primene, kao i datum kada on prestaje da se primenjuje. U tome periodu njegove primenljivosti, stranke su mogle da ostvare svoja prava koja su definisana članom 52 Kolektivnog ugovora.
64. Upravo, Apelacioni sud je dovodeći u vezu vreme kada je podnosilac zahteva dostigao 30 godina radnog staža, a to je na osnovu činjeničnog stanja bilo 2009 godine, vremenskog okvira primene Kolektivnog ugovora, a to je period od 01.januara 2015. godine pa do 31.decembra 2017.godine, kao i datuma kada je on podneo zahteva za isplatom jubilarnih nagrada, a to je 31.maj 2019.godine, je uticalo na to da Apelacioni sud i zaključio „*da se radi o zastarelosti žalbenog zahteva*“, a što je u skladu sa članom 87. Zakona o radu (gore citiranog) u kome se predviđa da: „*Svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u okviru roka od tri (3) godine od dana podnošenja zahteva*“.

65. Shodno tome proizilazi, da je podnositelj svoj zahtev za isplatu jubilarnih nagrada po ovom osnovu, mogao da ostvari u periodu od 01.januara 2015.godine, i to pravo je njemu pripadalo, shodno članu 87. Zakona o radu, 3 godine, odnosno sve do 31.decembra 2017.godine, kada je kolektivni ugovor prestao da se primenjuje.
66. Šta više Sud nalazi da je Apelacioni sud, zahtev podnosioca sagledao i sa aspekta primene člana 357 st. 1 ZOO, kojim je propisano da „*Potraživanje naknade prouzrokovane štete zastareva za tri (3) godine od kad je oštećenik doznao za štetu i za lice koje je štetu učinilo*”, pri tome konstatujući da je, stupanjem na snagu Opšteg kolektivnog ugovora Kosova, od 01.januara 2015.godine, podnosiocu priznato pravo da podnese svoj tužbeni zahtev u roku od 3 godine, a što po mišljenju Apelacionog suda on to nije učinio.
67. Imajući u vidu navedeno, Sud smatra da je osporenim presudom Apelacionog suda jasno precizirano, na kojim pravnim osnovama i članovima relevantnih zakona je on mogao da ostvari svoje pravo, a takođe je jasno i naznačio i obrazložio razloge zbog kojih je njegov zahtev neosnovan. Samim tim Sud smatra da zaključak Apelacionog suda po pitanju utvrđivanja činjeničnog stanja i primene materijalnog prava nije proizvoljan kako to podnositelj u zahtevu ističe.
68. Dalje, Sud nalazi da je Vrhovni sud u cilju sagledavanja kako činjenica tako i primene materijalnog prava iz člana 52 Kolektivnog ugovora, otišao korak dalje od Apelacionog suda, pri tome pružajući objašnjenja koja na jasan način opravdavaju zaključak Apelacionog suda u odnosu na prava podnosioca zahteva.
69. U prilog tome Sud zapaža da se Vrhovni sud u presudi dotakao i pitanja zakonske osnove vremenskog trajanja kolektivnog ugovora na kojim je on zaključen, kao i njegovog vremenskog dejstva u odnosu na potraživanja. S tim u vezi Vrhovni sud je našao;
- i) “da je Kolektivni ugovor na osnovu koga podnositelj zahteva želi da ostvari svoja prava vremenski ograničen na 3 godine važenja”*
70. Sud smatra da je takav zaključak Vrhovnog suda sasvim opravdan iz razloga što je odredbom člana 90. stav 4, Zakona o Radu predviđeno da se takvi vidovi Kolektivnog sporazuma mogu zaključiti za određeni period sa trajanjem od ne više od tri (3) godine. Shodno tome, prava koja su njime predviđena takođe imaju vremensko ograničenje njihovog ostvarivanja.
- ii) “da kolektivni sporazum nema retraktivnog dejstva”*
71. Što po mišljenju Suda direktno utiče na nemogućnost ostvarivanja prava svih onih, iz kolektivnog ugovora pa i samog podnosioca, koji su propisani broj godina radnog staža iz članom 52 Kolektivnog ugovora stekli pre vremena njegove primene.
72. Pored toga, Sud primećuje još jedan bitan argumenat u obrazloženju Vrhovnog suda, a kojim je on u potpunosti razjasnio i pitanje, “*da li lica koja su stekla pravo na starosnu penziju a nisu se kvalifikovala za jubilarnu nagradu, imaju prava iz kolektivnog ugovora*”. U prilog tome, zaključak Vrhovnog suda je bio da “*Kolektivnim ugovorom nije predviđeno pravo zaposlenog za isplatu jubilarne nagrade i pratećih plata za odlazak u starosnu penziju.*”
73. Imajući u vidu sve navedeno Sud nalazi, da ni u obrazloženju presude Vrhovnog suda nije došlo do pogrešne primene materijalnog prava u odnosu na prava podnosioca u

postupku odlučivanju po njegovom zahtevu za isplatom jubilarnih nagrada iz člana 52 Kolektivnog ugovora.

74. Shodno tome Sud smatra da podnosiocu zahteva u konkretnom sudskom postupku pred Apelacionim i Vrhovnim sudom nije došlo do povrede prava na pravično suđenje predviđena članom 31 Ustava u vezi sa člankom 6 EKLJP, te shodno tome on te navode smatra neosnovanim.

Navod o povredi člana 24 Ustava u vezi sa članom 14 EKLJP

75. Sud dalje nalazi da podnosilac zahteva navodi i povredu člana 24 Ustava, pri tome ističući *“da su Apelacioni i Vrhovni sud u sličnim slučajevima odlučivali drugačije, čime su njega i postavili u nejednak položaj pred zakonom”*.
76. U suštini, iz navoda proizlazi da podnosilac zahteva smatra da mu je povređeno pravo na zabranu diskriminacije iz člana 24 Ustava i člana 14. EKLJP u vezi s pravom na pravično suđenje. U vezi s tim, Sud podseća na to da postoji diskriminacija ako rezultira različitim tretmanom pojedinaca u sličnim situacijama i ako taj tretman nema objektivno ili razumno opravdanje. Da bi bio opravdan, tretman mora težiti zakonitom cilju, te mora postojati razuman odnos proporcionalnosti između korištenih sredstava i cilja koji se treba ostvariti (vidi, presudu ESLJP, *Marckx protiv Belgije*, aplikacija [br. 6833/74](#), od 13. juna 1976, stav 33). Stoga je potrebno u svakom konkretnom slučaju ustanoviti da li se prema podnosiocu postupalo drukčije nego prema drugima u istim ili sličnim situacijama.
77. Dakle, Sud iz navoda zapaža da podnosilac zahteva navode o diskriminaciji dovodi u vezu sa drugačijim stavovima Apelacionog i Vrhovnog suda u postupku odlučivanja u sličnim situacijama, pri čemu je sudu dostavio jednu presudu Vrhovnog suda koji je odlučivao po pitanju ostvarivanja prava iz člana 52 Kolektivnog ugovora, kao dokaz koji opravdava njegov navod.
78. Međutim, s obzirom na zaključke Suda u vezi sa pravom na pravično suđenje iz ranijih tačaka ove odluke, prema kojima su obrazloženja osporenih odluka jasna i logična, i da u njima nema elemenata koji ukazuju na to da je procena činjenica u konkretnom slučaju zloupotrijebljena na štetu podnosioca, niti da je primena materijalnog i procesnog prava bila proizvoljna smatra da su neosnovani i navodi podnosioca o povredi člana 24 Ustava i člana 14. EKLJP u vezi sa pravom na pravično suđenje.
79. Međutim i pored toga, Sud smatra da je u ovom delu odluke od bitne važnosti da napomene da je 27. februara 2023. godine, Vrhovni sud doneo pravno mišljenje u vezi sa *“uslovima za sticanje prava na jubilarnu nagradu iz kolektivnog ugovora”*.
80. Sud uvidnom u pravno mišljenje Vrhovnog suda smatra da ono daje kompletnu sliku i rešava mnoga pitanja koja su bili u nadležnosti redovnih sudova povodom pitanja ostvarivanja prava iz kolektivnog ugovora. Sud takođe nalazi da je Vrhovni sud konstatovao u svome pravnom mišljenju *“da su redovni sudovi u svojoj sudskoj praksi tokom ocenjivanja zakonitosti odluka nižestepenh sudova konstatovao nejedinstvenu praksu po pitanju zahteva za jubilarnu nagradu. Nejedinstvena praksa nižestepenh sudova odnosi se uglavnom na vremenski period u kome se opšti kolektivni sporazum i sektorski ugovori moraju primenjivati, kao i na uslove za sticanje prava na jubilarnu nagradu”*.
81. Sud smatra da je upravio članom 27 Zakonom o sudovima predviđena nadležnost Vrhovnog suda Kosova da donosi pravna mišljenja u slučajevima kada se primeti

nejedinstvena praksa sprovođenja zakona od strane redovnih sudova, ili izazova u primeni i tumačenju zakonskih odredbi, u cilju donošenja principijelnih stavova, pravnih mišljenja i smernice kojima se promoviše jedinstvena primena zakona na teritoriji Kosova.

82. Sud mora da napomene da ovo pravno mišljenje Vrhovnog suda direktno ne utiče na ishod ovog zahteva podnosioca iz razloga koje je Sud već naveo u delovima rešenja kada je ocenjiva osnovanost navoda podnosioca u odnosu na presude Apelacionog i Vrhovnog suda.

Navoda o povredi člana 32 Ustava u vezi sa članom 13. EKLJP-a

83. Što se tiče navoda o povredi člana 13. EKLJP-a, podnosilac zahteva naglašava da mu je povređeno načelo jednakosti oružja, jer je pred tuženim postavljen u nepovoljan položaj, zato što nije pravilno primenjeno materijalno pravo prilikom odlučivanja u pogledu delotvornog pravnog sredstva.
84. Na osnovu ovog navoda podnosioca zahteva Sud konstatuje da se po svojoj sadržini ovaj navod suštinski odnosi na pravično suđenje i diskriminaciju, koje je Sud već analizirao u prethodnim delovima ovog rešenja, dok što se tiče dela navoda o delotvornost pravnog sredstva, za Sud je više nego očigledno da je podnosilac tokom čitavog sudskog postupka imao na raspolaganju pravna sredstva koje je i koristio u cilju ostvarivanja svojih prava.
85. Shodno tome Sud i ovaj navod podnosioca zahteva nalazi kao neosnovan.

U odnosu na navode o povredi člana 54 i 102 Ustava

86. Sud je u zahtevu takođe primetio da podnosilac navodi i povrede članova 54 i 102 Ustava, ali njih ni na jedan način ne obrazloži u samom zahtevu, te shodno tome, Sud se neće u nastavku baviti njima.

Zaključak

87. Stoga, Sud zaključuje, da su navodi podnosioca zahteva o povredi prava zagarantovanih članovima 31. 32. 54 i 102 Ustava kao i članovima 6 i 13 EKLJP, navodi koji se kvalifikuju kao (iii) "*nepotkrepljeni ili neobrazloženi*" navodi. Prema tome zahtev se u celosti treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovanim na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 34 Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 20 i 48 Zakona i pravilu 34. (2) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 18.januara 2024.godine, jednoglasno,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu, u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Bajram Ljatić

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani